

22.02.2019

№ 666 15/99-99-13-02-03-16/ПК

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула звернення щодо сплати податку на доходи з фізичних осіб та в межах компетенції повідомляє.

Згідно з п. 168.4 ст. 168 Кодексу податок, утриманий з доходів резидентів та нерезидентів, зараховується до бюджету відповідно до Бюджетного кодексу України (далі – Бюджетний кодекс).

Статтею 64 Бюджетного кодексу визначено, що податок на доходи фізичних осіб, який сплачується (перераховується) податковим агентом – юридичною особою (її філією, відділенням, іншим відокремленим підрозділом) чи представництвом нерезидента – юридичної особи, зараховується до відповідного бюджету за їх місцезнаходженням (розташуванням) в обсягах податку, нарахованого на доходи, що виплачуються працівникам такого суб'єкта господарювання.

Суми податку на доходи фізичних осіб, нараховані відокремленим підрозділом на користь фізичних осіб, за звітний період перераховуються до відповідного бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу (п.п. 168.4.3 п. 168.4 ст. 168 Кодексу).

Якщо відокремлений підрозділ не уповноважений нараховувати (сплачувати) податок на доходи фізичних осіб за такий відокремлений підрозділ, усі обов'язки податкового агента виконує юридична особа. Податок на доходи, нарахований працівникам відокремленого підрозділу, перераховується до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

Юридична особа за своїм місцезнаходженням та місцезнаходженням неуповноважених сплачувати податок відокремлених підрозділів, відокремлений підрозділ, який уповноважений нараховувати, утримувати і сплачувати (перераховувати) до бюджету податок, за своїм місцезнаходженням одночасно з поданням документів на отримання коштів для виплати належних платникам податку доходів сплачують (перераховують) суми утриманого податку на відповідні рахунки, відкриті в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, за місцезнаходженням відокремлених підрозділів (п.п. 168.4.4 п. 168.4 ст. 168 Кодексу).

Згідно з п. 63.3 ст. 63 Кодексу з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік в контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку) у порядку, встановленому наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 «Про затвердження Порядку обліку платників податків і зборів» (далі – Порядок).

Так, п.п. 7.1 п. 7 Порядку визначено: якщо відповідно до законодавства в

платника податків, крім обов'язків щодо подання податкових декларацій (розрахунків, звітів) та/або нарахування, утримання або сплати (перерахування) податків, зборів на території адміністративно-територіальної одиниці за своїм місцезнаходженням, виникають такі обов'язки на території іншої адміністративно-територіальної одиниці, то такий платник податків зобов'язаний стати на облік за таким неосновним місцем обліку у відповідному контролюючому органі.

Пунктом 8.1 Порядку визначено, що платник податків зобов'язаний повідомляти про всі об'єкти оподаткування і об'єкти, пов'язані з оподаткуванням, контролюючий орган за основним місцем обліку у порядку, встановленому розділом VIII Порядку.

Відповідно до п. 8.4 розділу VIII Порядку повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність, за формою № 20-ОПП подається протягом 10 робочих днів після їх реєстрації, створення чи відкриття до контролюючого органу за основним місцем обліку платника податків.

Повідомлення за формою № 20-ОПП повинні подавати всі платники податків – як юридичні, так і фізичні особи – підприємці в разі наявності, виникнення, зміни типу об'єкта оподаткування. Основною метою запровадження форми № 20-ОПП є отримання від платників податків інформації про всі наявні в них об'єкти майна, їх місцезнаходження, переміщення та стан, у якому вони фактично перебувають: використовуються, тимчасово не використовуються, не використовуються.

Отже, якщо платник податку має власні та/або орендовані приміщення (будівлі) в різних регіонах (районах), в яких працюють та отримують заробітну плату наймані працівники, то платник податку зобов'язаний стати на облік як платник окремих видів податків та перераховувати податок на доходи фізичних осіб із доходів у вигляді заробітної плати до відповідного бюджету за місцезнаходженням (розташуванням) таких структурних підрозділів (неосновне місце обліку) на рахунки, відкриті в органах Державної казначейської служби України.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.